

ประสิทธิภาพการย่อยสลายสารประกอบฟีนอลด้วยตัวเร่ง ปฏิกิริยานาโนไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสเตน

นิภาวรรณ อักษรระ¹, วรรณนิศา นาคสุด¹, เอมอร วันเอก¹ และ ณัฐกฤตา บุญณประกอบ^{2*}

¹หลักสูตรฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

²หลักสูตรเคมี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บทคัดย่อ

การย่อยสลายสารประกอบฟีนอลด้วยแสงโดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยานาโนไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสเตนด้วยวิธีอิมเพกเนชัน โดยแปรผันความเข้มข้นของทังสเตนเท่ากับ 0, 1.0, 2.5, 5.0, และ 7.5 เปอร์เซ็นต์โมล รูปแบบการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ของนาโนไทเทเนียมไดออกไซด์บริสุทธิ์แสดงถึงการเกิดเฟสของอานาเทสเป็นเฟสหลักและรูไทล์เป็นเฟสรอง ตัวอย่างของไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสเตน 5.0 เปอร์เซ็นต์โมลมีเฟสอานาเทสมากขึ้นและเกิดเฟสรูไทล์ลดลง ขนาดผลึกของไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสเตน 5.0 โมลเปอร์เซ็นต์มีค่าประมาณ 17.3 นาโนเมตร จากการวิเคราะห์ผลของกล้องจุลทรรศน์แบบส่องกราดแสดงรูปร่างคล้ายทรงกลม โดยเกิดการรวมตัวของอนุภาคนาโนไทเทเนียมไดออกไซด์ในช่วง 80-100 นาโนเมตร ผลการย่อยสลายด้วยแสงของสารประกอบฟีนอลโดยการตัวเร่งปฏิกิริยาที่เตรียมได้ภายใต้การฉายแสงวิสิเบิล พบว่าตัวเร่งปฏิกิริยาไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสเตน 5.0 โมลเปอร์เซ็นต์มีประสิทธิภาพการย่อยสูงสุดถึง 53.54 เปอร์เซ็นต์ และมีประสิทธิภาพสูงกว่าไทเทเนียมไดออกไซด์บริสุทธิ์อย่างชัดเจน ดังนั้นการเจือทังสเตนเข้าไปในไทเทเนียมไดออกไซด์สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการย่อยสลายด้วยแสงของสารประกอบฟีนอลได้ดียิ่งขึ้น

---

*ผู้เขียนหลัก: nboonprakob@gmail.com

คำสำคัญ: นาโนไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสเตน, แสงวิสิเบิล, สารประกอบฟีนอล, อิมเพกเนชัน

SCIENCE AND TECHNOLOGY
UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

Enhanced Photocatalytic Degradation of Phenol Compound Over Tungsten-Doped Titanium Dioxide Nanoparticles

Nipawan Akkara¹, Wannisa Naksoot¹, Aimon Wanaek¹ and Natkritt Boonprakob^{2*}

¹Program of Physics, Faculty of Science and Technology, Uttaradit Rajabhat University

²Program of Chemistry, Faculty of Science and Technology, Uttaradit Rajabhat University

Abstract

The photocatalytic degradation of tungsten doped titanium dioxide photocatalysts was investigated in this research. The catalysts were successfully prepared by impregnation method. The nominal W-dopant was varied as 1.0, 2.5, 5.0, and 7.5 mol %. Anatase was the major phase while rutile was a minor phase from XRD results. XRD pattern of 5.0 mol % W-doped TiO₂ indicated that the sample was also formed in the lower intensity of mixed phase of anatase and rutile compared with pure TiO₂. It might be due to tungsten doping disturbed the crystal structure of TiO₂. The crystallite size of 5.0 mol % W-doped TiO₂ was found as ~17.3 nm. The SEM micrograph showed the spherical-like shape with aggregation of TiO₂ particles in the range of 80–100 nm. The photocatalytic degradation of phenol was investigated over prepared catalysts under visible light irradiation. The highest activity was found up to 53.54 % over 5.0 mol % W-doped TiO₂. Moreover, its efficiency was significantly higher than pure TiO₂ (Degussa P25) around 25 times. Therefore, the doping of W into TiO₂ could be greatly enhanced the photocatalytic activity.

---

*Corresponding Author: nboonprakob@gmail.com

Keywords: W-doped TiO₂, visible light, phenol, impregnation

SCIENCE AND TECHNOLOGY
UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

1. บทนำ

ในปัจจุบันปัญหาด้านมลพิษทางน้ำที่เกิดขึ้นบริเวณแหล่งอุตสาหกรรมมีสาเหตุมาจากการปล่อยน้ำเสียออกจากโรงงานอุตสาหกรรม เช่น สีย้อม โลหะหนัก และสารเคมีอื่น ๆ ที่เป็นพิษ จึงเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน การกำจัดสารพิษจากน้ำเสียเหล่านี้ได้มีการศึกษากันอย่างแพร่หลาย เช่น วิธีการตกตะกอน การดูดซับ หรือการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยา สำหรับการสลายตัวด้วยการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาโดยใช้แสง (photocatalyst) เป็นวิธีหนึ่งที่จะแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำได้ ตัวเร่งปฏิกิริยาที่นิยมใช้กันทั่วไป คือ ไทเทเนียมไดออกไซด์ ซึ่งนักวิจัยพยายามที่ปรับปรุง TiO_2 เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเร่งปฏิกิริยาให้ดีขึ้น [1] TiO_2 เป็นสารกึ่งตัวนำชนิดเอ็น (n-type semiconductor) เป็นวัสดุที่ถูกนำมาใช้เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาแบบใช้แสงอย่างแพร่หลาย สามารถดูดซับแสงในช่วงแสงอัลตราไวโอเลตได้ดี เป็นสารดูดซับสารอินทรีย์ที่ดี โครงสร้างทางอิเล็กทรอนิกส์ของ TiO_2 เหมาะที่จะใช้ก่อให้เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชันของสารอินทรีย์และปฏิกิริยารีดักชันกับ O_2 ตัวเร่งปฏิกิริยานาโนไทเทเนียมไดออกไซด์สามารถเตรียมให้อยู่ในรูปของผงหรือฟิล์มได้ โดยกระบวนการทางฟิล์ม เช่น วิธีการบดย่อย (grinding) การสปัตเตอร์ริง (sputtering) และทางเคมี เช่น วิธีซอล-เจล (sol-gel) สปินโคตติง (spin coating) เป็นต้น หากเตรียมให้อยู่ในรูปของผงสามารถนำไปใช้ในการบำบัดน้ำเสียได้โดยการโรยลงไปในพื้นที่ที่เหมาะสมกับปริมาตรของน้ำ ซึ่งโดยปกติแล้วจะใช้ 1 กรัมต่อลิตร ทำให้เกิดกระบวนการเร่งปฏิกิริยาด้วยแสงที่ดีที่สุด [2] มีการนำไทเทเนียมไดออกไซด์ไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวางทางด้านอุตสาหกรรมเคมี อุตสาหกรรมไฟฟ้า อุตสาหกรรมเครื่องสำอางและโดยเฉพาะด้านสิ่งแวดล้อม TiO_2 สามารถเร่งปฏิกิริยาการย่อยสลายสารอินทรีย์ที่เป็นพิษในน้ำโดยใช้แสงเมื่อเปรียบเทียบกับสารกึ่งตัวนำชนิดอื่นๆ TiO_2 มีข้อดี เช่น มีประสิทธิภาพการเร่งปฏิกิริยามาก มีความเสถียร ราคาถูก และมีความเป็นพิษน้อย แต่อย่างไรก็ตามไทเทเนียมไดออกไซด์ก็ยังมีข้อจำกัดอยู่บางประการ คือ ค่าแถบช่องว่างพลังงาน (band gap energy) มากโดยเฟสอนาเทส มีค่าเท่ากับ 3.2 อิเล็กตรอนโวลต์ และรูทึบเท่ากับ 3.0 อิเล็กตรอนโวลต์ [3] จึงทำให้ไทเทเนียมไดออกไซด์สามารถเร่งปฏิกิริยาโดยใช้แสงได้เฉพาะในช่วงอัลตราไวโอเลตเท่านั้น ซึ่งมีสัดส่วนเพียง 5 เปอร์เซ็นต์ของพลังงานแสงอาทิตย์ ดังนั้นการปรับปรุง TiO_2 เพื่อเพิ่มความสามารถในการดูดกลืนแสงในช่วงวิสิเบิล จึงกำลังเป็นที่น่าสนใจจากนักวิจัยส่วนใหญ่ เทคนิคที่ใช้ในการปรับปรุงไทเทเนียมไดออกไซด์นั้นมีหลายวิธี เช่น การสังเคราะห์สีย้อมกับไทเทเนียมไดออกไซด์ การเจือ (dope) ไทเทเนียมไดออกไซด์ด้วยโลหะทรานซิชัน (transition metal) เช่น ทังสแตน (W), เหล็ก (V) และทองแดง (Cu) เป็นต้น [4-6] จากการศึกษาวิจัยของ Adan และคณะ [7] พบว่า วิธีซอล-เจลโดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทังสแตน 3 เปอร์เซ็นต์โดยน้ำหนักมีการย่อยสลายฟีนอลสูง และจากการศึกษาวิจัยของ Yanqiang และคณะ [8]

วิธีการอิมเพรเกนชันไทเทเนียมไดออกไซด์เจือไนโอเบียมและการย่อยสลายด้วยแสงของเมทิลีนบลู โดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาไทเทเนียมไดออกไซด์เจือไนโอเบียมแสดงให้เห็นว่าการทำงานของตัวเร่งปฏิกิริยามีประสิทธิภาพที่สูงขึ้น

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะศึกษาการย่อยสลายสารประกอบฟีนอลโดยใช้นาโนไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยทั้งสแตนภายใต้การฉายแสงวิสิเบิล โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการย่อยสลายด้วยแสงเพื่อเป็นการพัฒนาเทคโนโลยีในการบำบัดมลพิษทางน้ำ

2. วิธีการดำเนินการ

2.1 วัสดุและสารเคมี

TiO₂ บริสุทธิ์ (pure TiO₂, Degussa P25), Na₂WO₄·2H₂O, 99.9% C₂H₅OH, HClO₄, NaOH, สารประกอบฟีนอล, น้ำกลั่น, เครื่องชั่งชนิด 4 ตำแหน่ง, เครื่องปั่นเหวี่ยง (centrifuge), ตู้อบสาร (oven), เครื่องวัดความเป็นกรด-ด่างแบบตั้งโต๊ะ (pH meter), UV-vis spectrophotometer, เตาเผาอุณหภูมิสูง (furnace), Magnetic stirrer, หลอดไฟชนิดแฮโลเจน, กล้องดำ, ไซริงค์และตัวกรองขนาด 0.22 ไมครอน

2.2 การสังเคราะห์ W-doped TiO₂

การเตรียมอิมเพรเกนชันไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยไอออนนั้ จะมีการเพิ่มปริมาณของทั้งสแตนลงไปใน TiO₂ ได้แก่ 1.0 mol %, 2.5 mol %, 5.0 mol %, และ 7.5 mol % ตามลำดับ โดยใช้ Na₂WO₄·2H₂O เป็นสารตั้งต้นของไอออนของโลหะทั้งสแตน ซึ่งไทเทเนียมไดออกไซด์เชิงบริสุทธิ์ จำนวน 1.00 กรัม กวนในน้ำกลั่น จากนั้นทำการเติมทั้งสแตนลงไปตามความเข้มข้นที่คำนวณไว้ ทำการกวนสารเป็นเวลา 2 ชั่วโมง เมื่อครบตามเวลา นำสารไปอบที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 12 ชั่วโมง นำตัวเร่งปฏิกิริยาที่เตรียมได้ไปเผาที่อุณหภูมิสูง ที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง ได้ผงเป็นสีเหลืองอ่อนเก็บไว้ในตู้ดูดความชื้น [9]

2.3 การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพ

นำตัวเร่งปฏิกิริยาดัวยแสงชนิด และ 5.0 mol % W-doped TiO₂ ไปตรวจวิเคราะห์ลักษณะโครงสร้างผลึกและอนุภาคด้วยเทคนิคการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (XRD) และรูปร่างสัณฐานวิทยาด้วยกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดพร้อมย้งรังสีเอกซ์ (SEM-EDS) และหาพื้นที่ผิวจำเพาะด้วยเทคนิค BET N₂ adsorption นอกจากนี้นำผลการทดลองในส่วนของ XRD มาคำนวณหาขนาดผลึกโดยใช้สมการ Scherrer [10] ดังแสดงในสมการที่ 1

SCIENCE AND TECHNOLOGY
UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

$$L = 0.9\lambda / \beta \cos \theta \quad (1)$$

เมื่อ L คือ ขนาดผลึก (นาโนเมตร)

λ คือ ความยาวคลื่นของรังสีเอกซ์ (0.1541 นาโนเมตร)

β คือ ค่าความกว้างที่กึ่งความสูง (Full width at half maximum; FWHM)

θ คือ มุมของแบรกก์ (องศา)

2.4 การย่อยสลายด้วยแสง

ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้เพื่อการสลายด้วยแสงนั้นในเชิงเปรียบเทียบมีทั้งหมด 6 ตัวอย่าง ได้แก่ pure TiO_2 , W-doped TiO_2 ที่ 1.0 mol %, 2.5 mol %, 5.0 mol % และ 7.5 mol % โดยจะมีลำดับขั้นตอนการย่อยสลายสภาวะการย่อยจะเป็นไปตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 สภาวะในการย่อยสลายพินอลด้วยแสงวิสิเบิล

ตัวแปร	สภาวะที่ใช้
ความเข้มข้นของสารละลายพินอล	10 mg/L
ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยา	8 g/L
ช่วงการฉายแสง	แสงวิสิเบิล
ปริมาณวัตต์ของหลอดไฟ	50 W
ความเข้มของแสง	340 W/m^2
ระยะเวลาในการเก็บตัวอย่าง	30 min
ปริมาตรสารละลายพินอลที่ใช้	80 mL
ปริมาตรในการเก็บตัวอย่างในแต่ละครั้ง	5 mL

ซึ่งตัวเร่งปฏิกิริยาดำเนินการนำมาสวมกับสารประกอบพินอลและทำการปรับ pH ให้เท่ากับ 10 ด้วยกรด HClO_4 และ NaOH จากนั้นนำไปใส่ในกล่องดำ ก่อนจะเปิดไฟ ตัวเร่งปฏิกิริยาจะถูกกวนเป็นเวลา 30 นาที ในที่มืดจนกว่าเข้าสู่สภาวะการดูดซับอิ่มตัว ดึงสารออกมาในปริมาตร 5 มิลลิลิตร ทำการฉายแสง

จากนั้นดึงสารตัวอย่างออกมา 10 มิลลิลิตร ทุกๆ 30 นาทีใช้เวลาย่อยสลายทั้งหมด 120 นาที นำไปวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง UV-spectrophotometer และเปลี่ยนให้เป็นความเข้มข้นด้วยการเทียบ Calibration curve จากกฎของเบียร์ส์ [11] จากนั้นคำนวณเปอร์เซ็นต์การย่อยสลายตัวของฟีนอล แสดงดังสมการที่ 2

$$\text{เปอร์เซ็นต์การย่อยสลายของฟีนอล} = (C_t / C_0) \times 100 \quad (2)$$

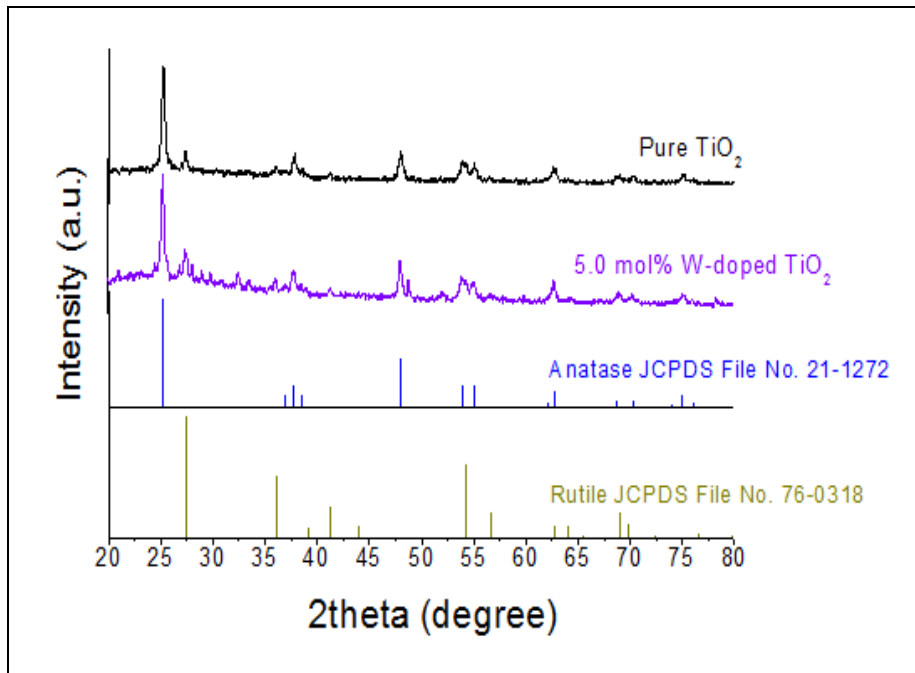
เมื่อ C_t คือ ความเข้มข้นที่เวลาใดๆ ของสารละลายฟีนอล

C_0 คือ ความเข้มข้นเริ่มต้นของสารละลายฟีนอล

3. ผลการวิจัย

3.1 ผลเทคนิคการเลี้ยวเบนด้วยรังสีเอกซ์ (XRD Patterns)

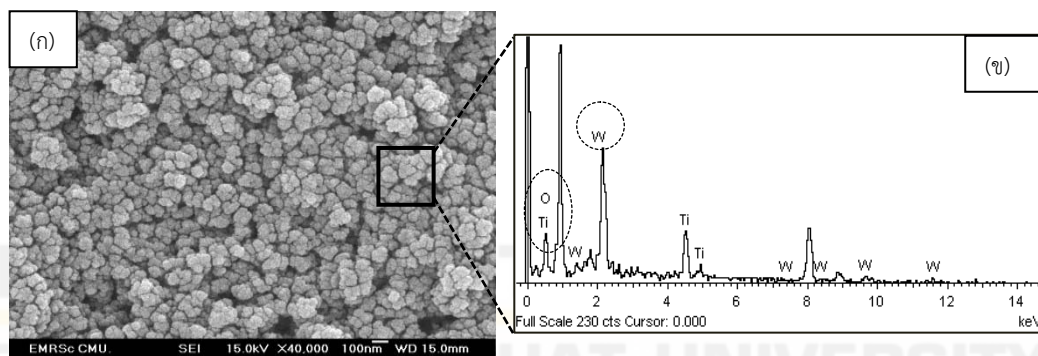
จากภาพที่ 1 พบว่าโครงสร้างของไทเทเนียมไดออกไซด์บริสุทธิ์ (Pure TiO_2) เป็นเฟสผสมระหว่างอนาเทสกับรูไทล์ ทั้งสองเฟสนั้นมีโครงสร้างเป็นแบบเทตระโกนอล เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับฐานข้อมูล Joint Committee Powder Diffraction Standards (JCPDS file) ปรากฏว่าโครงสร้างเฟสอนาเทสซึ่งเป็นเฟสหลักตรงกับ JCPDS หมายเลข 21-1272 โดยมีพีคหลักขึ้นที่ตำแหน่งของพีคเท่ากับ 25.3° และ 48.0° ซึ่งตรงกับเฟสโครงสร้างผลึก (101) และ (200) ตามลำดับ [12] ส่วนโครงสร้างเฟสรูไทล์เมื่อตรวจสอบแล้วพบว่าตรงกับ JCPDS หมายเลข 76-0318 โดยมีพีคหลักขึ้นที่ตำแหน่งของ 27.5° และ 54.3° ซึ่งเท่ากับ เฟสโครงสร้างผลึก (001) และ (200) ตามลำดับ นอกจากนั้น จากค่าความเข้มหรือ Intensity ของเฟส (101) และ (200) ของเฟสอนาเทสนั้นมีพีคสูงขึ้นและชัดเจนขึ้น ส่งผลให้เกิดเฟสอนาเทสมากขึ้นซึ่งเป็นเฟสที่เหมาะสมในการเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาด้วยแสง [13] จากการนำสมการ Scherrer มาคำนวณพบว่าตัวเร่งปฏิกิริยาชนิด 5 mol % W-doped TiO_2 มีขนาดเท่ากับประมาณ 17.3 นาโนเมตร ในขณะที่ TiO_2 บริสุทธิ์มีขนาดที่ 25.3 นาโนเมตร ทั้งนี้อาจเกิดจากไอออนของทังสเตนอาจเกิดการแทนที่หรือรบกวนโครงข่ายเทตระโกนอลของ TiO_2 [14] นอกจากนี้ยังพบพื้นที่ผิวจำเพาะของ 5 mol % W-doped TiO_2 มีค่าเท่ากับ 64 ตารางเมตรต่อกรัม ซึ่งมากกว่า pure TiO_2 ที่มีค่าพื้นที่ผิวเท่ากับ 50 ตารางเมตรต่อกรัม

ภาพที่ 1 XRD Patterns ของ pure TiO_2 และ 5.0 mol % W-doped TiO_2 .

3.2 ผลการวิเคราะห์เทคนิคกล้องจุลทรรศน์อิเล็กตรอนแบบส่องกราดและการกระจายพลังงานของรังสีเอกซ์ (SEM-EDS)

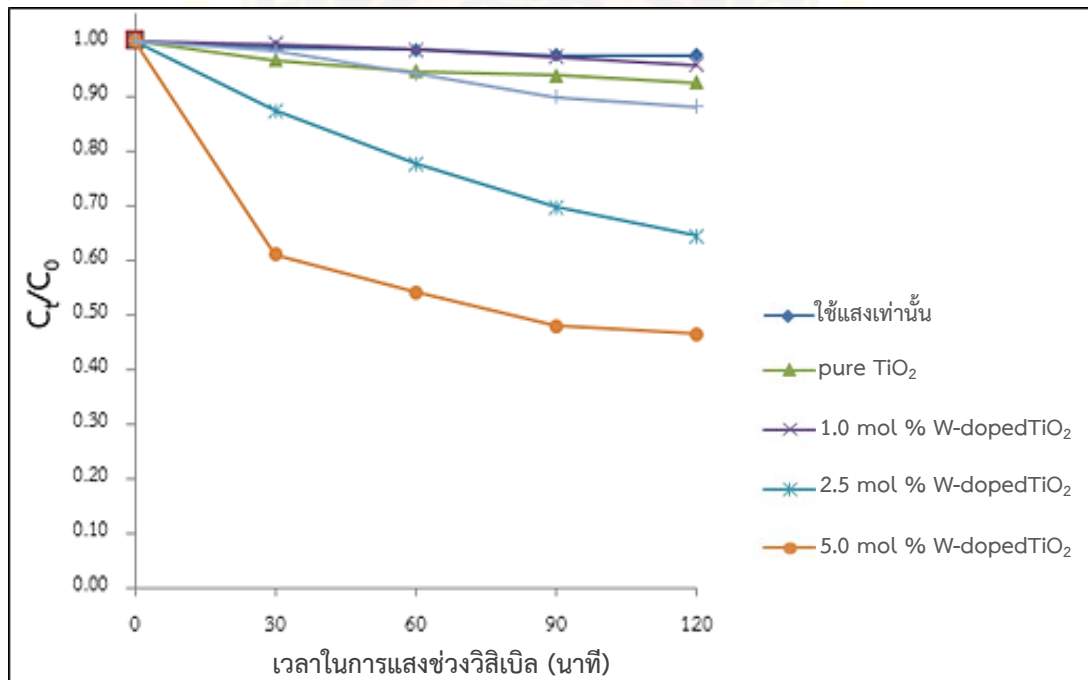
ลักษณะพื้นฐานวิทยาจากภาพถ่าย SEM และสเปกตรัมแสงการกระจายพลังงานรังสีเอกซ์ของอนุภาค 5 mol % W-doped TiO_2 แสดงดังภาพที่ 2 แสดงให้เห็นลักษณะของอนุภาคคล้ายทรงกลม อนุภาคกระจายตัวอย่างกระจัดกระจาย มีขนาดอยู่ในช่วง 80–100 นาโนเมตร เนื่องจากการรวมตัวกันของกลุ่มก้อนผลึก จากการตรวจสอบองค์ประกอบธาตุพบว่าในตัวอย่างของไทเทเนียมไดออกไซด์ที่เจือด้วยธาตุประกอบด้วย Ti O และ W ตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงการเจือทั้งสแตลงในไทเทเนียมไดออกไซด์ได้สำเร็จ

ภาพที่ 2 (ก) ภาพถ่าย SEM (ข) ผล EDS ของอนุภาคนาโน 5 mol % W-doped TiO_2 .

3.3 ผลของประสิทธิภาพการย่อยสลายสารประกอบฟีนอล

จากภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่าถึงประสิทธิภาพในการย่อยสลายสารละลายฟีนอลโดยเปรียบเทียบตัวเร่งปฏิกิริยาที่เตรียมได้ทั้งหมดพบว่า เมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์การย่อยสลายสารประกอบฟีนอลภายใต้การฉายแสงวิสิเบิล พบว่า pure TiO_2 5.0 mol %, 1.0 mol %, 2.5 mol %, 5.0 mol % และ 7.5 mol % W-doped TiO_2 มีการย่อยสลายฟีนอลได้ 2.6, 4.3, 35.6, 53.5 และ 12.0 % ตามลำดับ จากการเจือทั้งสแตนโดยวิธีอิมเพรกเนชันจะทำให้สารมีการดูดซับแสงวิสิเบิลเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเปอร์เซ็นต์ในการย่อยสลายสูงขึ้น ยิ่งไปกว่านั้นตัวเร่งปฏิกิริยาที่ย่อยสลายสารประกอบฟีนอลได้ดีที่สุดคือ 5 mol % W-doped TiO_2 สามารถย่อยสลายได้ 53.54 % และย่อยสลายได้ 25 เท่า ของ pure TiO_2 เนื่องจากให้มีพื้นที่ผิวสูงขึ้นและมีบริเวณการเกิดปฏิกิริยาจำนวนมากขึ้น อีกทั้งยังมีขนาดอนุภาคที่เล็กกว่า pure TiO_2 [14]

ภาพที่ 3 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของ C_t/C_0 กับเวลาที่ใช้ในการฉายแสงช่วงวิสิเบิลของตัวเร่งปฏิกิริยาทั้งหมด

4. อภิปรายผล

W-doped TiO_2 ขนาดนาโนเมตรได้ถูกเตรียมขึ้นด้วยวิธีอิมเพรกเนชัน โดยทำการเปลี่ยนแปลงปริมาณ mol % ของทั้งสแตน จากประสิทธิภาพการย่อยสลายสารประกอบฟีนอลด้วยตัวเร่งปฏิกิริยาที่เตรียมได้ทั้งหมด พบว่าตัวเร่งปฏิกิริยา 5.0 mol % W-doped TiO_2 แสดงประสิทธิภาพการย่อยสูงถึง

53.54 ภายใต้การฉายแสงวิสิเบิลจำนวน 120 นาที่ ทั้งนี้ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะทางของตัวเร่งปฏิกิริยาดังกล่าวพบว่าสเปกตรัมของ XRD พบเฟสหลักคืออนาเทสซึ่งตรงกับไฟล์มาตรฐาน มีขนาดผลึกอยู่ที่ 17.3 นาโนเมตร และมีพื้นที่ผิวจำเพาะสูงถึง 64 ตารางเมตรต่อกรัม ซึ่งส่งผลให้มีจำนวนหรือบริเวณแอคทีฟไซต์ที่ตัวเร่งปฏิกิริยามากขึ้น และอนุภาคของตัวอย่างเป็นทรงกลมมีการรวมตัวกันขนาดใหญ่อยู่ในช่วง 80-100 นาโนเมตร และพบว่ามีธาตุทั้งสแตนสามารถเจือเข้าไปสำเร็จ ดังนั้นจึงทำให้สามารถดูดซับแสงช่วงวิสิเบิลได้มากขึ้นอีกทั้งพื้นที่ผิวที่สูงส่งผลให้โมเลกุลของสารประกอบฟีนอลสามารถทำปฏิกิริยากับบริเวณการย่อยได้มากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุนอุดหนุนวิจัยจาก มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ในการสนับสนุนงบประมาณในการวิจัย หลักสูตรเคมี หลักสูตรฟิสิกส์ ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้การสนับสนุนและเอื้อเฟื้ออุปกรณ์ในการวิเคราะห์ รวมทั้งขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุรภัทร อินทรีย์สังวร ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ให้คำปรึกษาตลอดจนคำแนะนำ และขอขอบคุณนายพฤษัย พงษ์วัน สำหรับการเอื้อเฟื้อการเตรียมวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ SEM

เอกสารอ้างอิง

- [1] อารีพร อ่อนตาม. การเตรียมและการพิสูจน์เอกลักษณ์ของวัสดุไฮบริดไทเทเนียมไดออกไซด์กับแคดเมียมซัลไฟด์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. 2557.
- [2] นัตตา เวชชากุล. การกำจัดสารอินทรีย์ในน้ำด้วยตัวเร่งปฏิกิริยานาโนไทเทเนียมไดออกไซด์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2555.
- [3] ตะวัน สุขน้อย. การสังเคราะห์และการศึกษาความสามารถในการเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาของซีโอไลต์ที่มีไทเทเนียมเป็นองค์ประกอบ. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. 2543.
- [4] T. Putta, M. Lu and J. Anotai, Photocatalytic activity of tungsten-doped TiO₂ with hydrothermal treatment under blue light irradiation. J. Environ. Manage. no. 92, pp. 2272 – 2276. 2011.
- [5] L. Yoong, F. Chong, and B. Dutta, Development of copper-doped TiO₂ photocatalyst for hydrogen production under visible light. J. Alloy. Compd. no. 465, pp. 328 – 332. 2008.
- [6] R. Doong, P. Chang and C. Huang, Microstructural and photocatalytic properties of sol-gel-derived vanadium-doped mesoporous titanium dioxide nanoparticles. Mater. Res. Bull. no. 43, pp. 3037 – 3046. 2008.

- [7] C. Adan, A. Bahamonde, M. Garcia and A. Arias, Structure and activity of nanosized iron-doped anatase TiO₂ catalysts for phenol photocatalytic degradation. Appl. Catal. B: Environment. no. 72, pp. 11 – 17. 2006.
- [8] K. Yanqiang, J. Yang, L. Bing. and S. Fu. Solar photocatalytic activities of porous Nb-doped TiO₂ microspheres by coupling with tungsten oxide. Mater. Res. Bulletin. no. 63, pp. 105 – 111. 2014.
- [9] M. Asilturk, F. Sayilkan and E. Arpac, Effect of Fe³⁺ ion doping to TiO₂ on the photocatalytic degradation of malachite green dye under UV and vis-irradiation, J. Photoch. Photobio. A, no. 203, 64 – 71. 2009.
- [10] จินดา ศิริตา. การสังเคราะห์และการหาลักษณะเฉพาะของอนุภาคนาโนสังกะสีออกไซด์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2548.
- [11] N. Wetchakul and S. Phanichahant, Effect of temperature on the degree of anatase–rutile transformation in titanium dioxide nanoparticles synthesized by the modified sol–gel method. Curr. Appl. Phys. no. 8, pp. 343 – 346. 2008.
- [12] สุนันท์ พานิชพันธ์. การสังเคราะห์วัสดุขนาดต่ำกว่าไมครอนและวัสดุนาโนด้วยกระบวนการทางเคมี. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2549.
- [13] S. Watson, D. Beydoun, J. Scott and R. Amal, The effect of preparation method on the photoactivity of crystalline titanium dioxide particles. J. Chem. Eng. no. 95, pp. 213 – 220. 2003.
- [14] J. Ramos, D. Kibanova, P. Jacinto, Y. Santiago and M. Trejo-Valdez, Synthesis, characterization and photocatalytic properties of tungsten-doped hydrothermal TiO₂. J. Sol Gel Sci. & Tech. no. 57, pp. 43 – 50. 2011.